

Náhrobník Juraja Fándlyho na našom cintoríne sa dočkal náročnej odbornej renovácie – jeho nová podoba vychádza z pôvodného vzhľadu.

Z obsahu tohto čísla:

- **Gruntová kniha ompitálska: historický klenot v plnom lesku**
- **O filme života v Dol'anoch s Michalom Drobným**
- **Kto boli huncokári a ako kedysi žila Sklená huta**

Vážení čitatelia našich novín, zámerne som vás nazval čitateľmi, lebo zbytočne oslovovať tých, čo nás nečítajú, a chcem osloviť aj všetkých tých, čo v Dol'anoch nebývajú, ale zato nás čítajú. Držite v rukách už 23. číslo novín, tým ďalším začneme siedmy rok ich vydávania. Už sme si na ne zvykli a berieme ako samozrejmosť, že sú po grafickej aj obsahovej stránke na veľmi dobrej úrovni. Ale málokto vie, čo všetko za tým stojí. Podľa slovenského príslovia „Dobrá práca sama sa chváli“ chcem pochváliť prácu redakcie, grafika, všetkých prispievateľov a sponzorov.

Mnohí mi vravia, že máme znova napísať niečo o odpadoch. Čo a ako máme separovať, čo dávať a čo nedávať do nádob na komunálny odpad. A máte pravdu. Stále sú medzi nami čierne ovce, ktoré nielen že odpad neseparujú, ale dávajú do nádob kamene, stavebný odpad a podaktorí, čo majú zaplatený vývoz iba raz za mesiac, dávajú si nádobu vysypať aj dvakrát. Ešte horšie, ak niekto do-

konca vyváža odpad za Kostolík... A hoci je ho tam menej ako po minulých rokoch, obecní pracovníci stále musia zbierať odpad v okolí cintorína. Cudzí nám ho tam určite nenosia...

Od 1. júla, ak splníme určité podmienky, nebudeme znášať náklady za vývoz separátov ako je papier, sklo a plasty. Okrem toho nám pribudol žltý kontajner na zber jedlého oleja, ktorý sa nachádza vo dvore OU. Olej treba odovzdať v plastovej fľaši.

Väčší a hlavne vážnejší problém obce je chýbajúca kanalizácia. V minulosti sme boli zapojení do projektu odkanalizovania trnavského okresu, no z určitých technických dôvodov naša obec od projektu odstúpila. Nič by sa nestalo, nie sme jediní bez kanalizácie. Veď máme žumpy, septiky a ČOV. Lenže poniektorí naši obyvatelia potajme vypúšťajú odpadovú vodu a hlavne obsah žumpy do potoka, do jarkov v humnách, či do kanalizácie na zber povrchovej - dažďovej vody. Naivne si myslia, že o tom nikto nevie, no sú na omyle. Vedia o tom susedia a najmä tí, čo

bývajú poniže nich. A čo je horšie, ničíme si životné prostredie, ktorého zložkami sú ovzdušie, voda, horčiny, pôda i samotné organizmy. Ničíme si prostredie v ktorom žijeme a ničíme sami seba, nie naraz, ale postupne. Čo s tým? Obec môže zakročiť iba ak sa znečisťovateľovi dokáže úmysel. A to sa dá iba vtedy, ak si po prvé všetci trochu vstúpime do svedomia a po druhé ak budeme všetci pozornejší a takéto prípady nahlásime. Samotným reptaním sa nič nerieši.

V pondelok, 21. novembra, sa s vami rád stretnem na Dolianskej kvapke krvi a v sobotu 26. novembra na cintoríne pri odhalení a posvätení zreštaurovaného náhrobníka a pamätníka Juraja Fándlyho. Keďže Vianoce nám pomaly klopú na dvere, všetkým vám prajem hlavne veľa šťastia a pohody, aby sme sa mohli v zdraví spolu opäť stretnúť na Nový rok na ohňostroji pred hasičskou zbrojnicou.

Jozef Mruškovič
starosta

Ako sa reštauroval náhrobník a pomník Juraja Fándlyho

Nový život kultúrnych pamiatok

Určite ste si všimli, že náhrobník Juraja Fándlyho na našom cintoríne a jeho pomník pred obecným úradom sa pýšia úplne novým šatom. O tom, z čoho všetkého ich niekoľkomesačná obnova pozostávala a prečo dostali súčasnú podobu, nám napísal človek najpovolanejší, reštaurátor Andrej Krchňák.

Samotné reštaurátorské práce sa začali už na jar tohto roka. Predchádzal im reštaurátorský výskum a zhotovenie návrhu na reštaurovanie. Cieľom bolo zistiť stav oboch objektov, ich históriu, identifikovať pôvodnú farebnú vrstvu a definovať rozsah poškodení. Na základe zistených poznatkov sme zvlášť pre kaž-

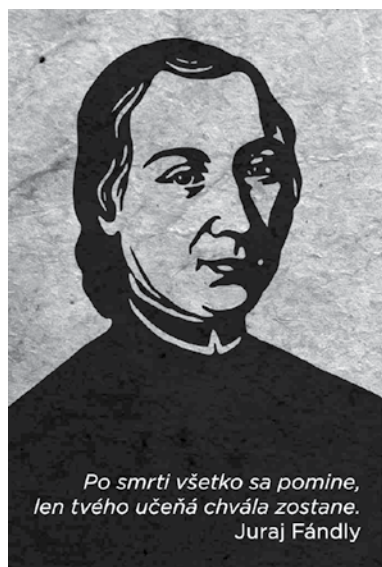
dý objekt navrhli spôsob čistenia, konzervácie, mieru doplnenia chýbajúcej hmoty a záverečnú povrchovú úpravu. Pri zhotovovaní návrhov sme prihliadali na pôvodnú, súčasnú a aj budúcu funkciu objektov.

V návrhu ide predovšetkým o zachovanie a revitalizáciu pôvodného diela a nenásilnou formou o obnovu

a prinavrátenie jeho umelecko-historickej hodnoty. Zámerom reštaurovania je tiež predĺženie životnosti diela na čo možno najdlhšiu dobu. Obe práce následne preskúmal a schválil Krajský pamiatkový úrad v Bratislave. Na základe rozhodnutia KPÚ sme mohli začať s reštaurovaním oboch objektov.

Obyvatelia si iste pamätajú, že náhrobník a pomník boli v značne poškodenom stave, ktorý sa rok od roka zhoršoval. Poškodenia sa dali rozdeliť do dvoch skupín. Prvou skupinou boli poškodenia, spôsobené prirodzenou degradáciou (mráz, machy...), druhou boli poškodenia spôsobené ľudskou činnosťou. Išlo o nevhodné zásahy, ktoré napomohli dnešnému rozsahu poškodení.

Náhrobník Juraja Fándlyho je vyrobený z jemnozrnného vápenca, ktorý nie je veľmi trvácny, v dôsledku čoho bol povrch kameňa značne zdegradovaný poveternostnými vplyvmi. Na veľmi expono-

Obec Doľany a RKfÚ Doľany Vás pozývajú na
**ODHALENIE A POSVÄTENIE
OBNOVENÉHO PAMÄTNÍKA A NÁHROBNÍKA
JURAJA FÁNDLYHO V DOĽANOCH**

S PREDSTAVENÍM GRUNTOVEJ KNIHY Z ROKU 1774

26. novembra 2016 o 13:00 hod

na cintoríne pri hrobe Juraja Fándlyho.

PPIDUM MPTAL

Reštaurátori museli úplne rozobrať a opraviť poškodené ozdobné prvky náhrobníka

vaných miestach chýbala modelácia jednotlivých článkov. Na objekte bolo množstvo sekundárnych doplnkov kamennej hmoty, z ktorých väčšina nezodpovedala svojou štruktúrou originálu.

Na povrchu sa nachádzali usadeniny uhlíka a depozitu. Veľká časť povrchu kameňa bola porastená vrstvou machov a lišajníkov. Ich koreňový systém do značnej miery urýchľuje narúšanie kameňa. Na povrchu náhrobníka a hlavne na menej exponovaných miestach boli viditeľné fragmenty viacerých náterov. Potvrdzujú to aj dobové fotografie, z ktorých je jasné, že náhrobník i pomník boli pôvodne natreté.

Samotné práce vychádzali zo schváleného reštaurátorského výskumu a návrhu na reštaurovanie. Náhrobník a pomník sme čistili kombináciou mechanického a chemického čistenia. Mechanicky boli

odstránené nevhodné tmely. Následne sme pomocou horúcej pary odstránili povrchové nečistoty (machy a prach). Nevhodné nátery sme chemicky narušili a následne odstránili. Kovaný kríž sme očistili od nevhodných náterov. Z dôvodu rozsiahleho zvetrania kamennej hmoty bolo nutné kameň po očistení viacnásobne spevniť minerálnym fixatívom na báze kremičitanov. Pri tmelení sme dodržiavali pôvodnú sochársku modeláciu a štruktúru.

Na doplnenie a domodelovanie chýbajúcich častí sme použili minerálnu zmes príbuznej farebnosti a zrnitosti. Väčšie výpadky sme premostili konštrukciou z antikoroového drôtu. Rozsah deštrukcií kamennej hmoty náhrobníka bol veľký, napriek tomu bolo možné obnoviť pôvodný výraz diela doplnením jednotlivých sochárskych detailov. Pri reštaurovaní pomníka bolo nut-

né nanovo premurovať niektoré časti podstavca a prehodnotiť výplne jednotlivých špár.

Taktiež bolo nutné zrevitalizovať okolie pomníka. Hustý porast zadržoval vlhkosť, zakrýval podstavec a tým rušil náhľad na objekt. Na záverečný farebný náter a písmo na tabuliach bola na základe schváleného výskumu a konzultácie s pamiatkovým úradom použitá exteriérová farba na minerálnej báze v dobovej farebnosti, pričom hlavnou požiadavkou bola vysoká paropriepustnosť a odolnosť náteru.

Oba objekty sú prispôbivé podmienkam v exteriéri. Avšak vzhľadom na poveternostné podmienky, ktorým bude kameň vystavený, odporúčame ochranný náter obnovovať, čím sa predĺži súčasný stav oboch diel.

Mgr. art. Andrej Krchňák,
reštaurátor

Dostavba škôlky sa rozbíha

Projekt dostavby našej materskej školy sa po ukončení výberového konania dostáva do fázy realizácie. Z dvoch doručených ponúk výberová komisia zvolila v zmysle zákona stavebnú firmu zo Žiliny, ktorá ponúkla nižšiu cenu (196 600 eur, o 3400 eur menej, ako bola vypísaná suma). Po uplynutí zákonnej lehoty pre podanie námietok sa s firmou môže podpísať zmluva najskôr 28. novembra a následne podľa schváleného harmonogramu sa môžu začať samotné stavebné práce. Do januára by mala byť hotová

základová doska a ďalšie stavebné práce by mali nadväzovať tak, aby bola stavba hotová do 15. júla 2017. Potom má obec ešte niekoľko týždňov na kolaudáciu a dodávateľ na odstránenie prípadných zistených nedostatkov. Dostavba materskej školy by sa tak mala odovzdať do užívania najneskôr 31. augusta 2017. Obec na jej realizáciu získala 64 tisíc eur v podobe nenávratnej štátnej dotácie, 85 tisíc pokryje z bankového úveru a zvyšok, asi 50 tisíc eur, sa zaplatí z usporení financií v obecnom rozpočte.

Predstavujeme dolianskych podnikateľov

Rodinný film o živote

Michal Drobny ako výkonný riaditeľ a spolumajiteľ filmovej distribučnej spoločnosti Continental film a siete kín CINEMAX patrí do kategórie mimoriadne úspešných podnikateľov. Napriek tomu ho poznáme ako skromného, priateľského človeka, vždy ochotného pomôcť. Svoj život natrvalo spojil s Dolanmi.

Narodili ste sa v Dolanoch?

Dolančan nie som, stal som sa ním v roku 2003, keď som tu kúpil starý dom a postupne sme si ho opravili a rozšírili.

Prečo práve tu?

Od štyroch alebo piatich rokov som vlastne vyrastal v susednej dedine, Častej, kde mali moji rodičia chalupu. Prežil som tu krásne detstvo, s rodičmi a babičkou sme tu trávil každý prázdniny, každý víkend. Tento kraj sa mi skrátka zapáčil, mám rád lesy, hory, priehrady, jazierka, v ktorých sa dalo kúpať... Keď som sa začal obzerať po dome alebo mieste, kde chcem žiť, vedel som, že nechcem žiť v satelite, ktorý má tri áre a z každej strany suseda. Chcel som niečo, čo má dušu a v Dolanoch sa mi zapáčilo.

Na Bratislavčana z Petržalky nie veľmi bežné rozhodnutie, navyše v relatívne mladom veku...

Odmalička som mal vzťah k dedine, prírode. Ako desaťročný som pomáhal v kravíne na českomoravskej vysočine, v Častej sme si vždy niečo chovali, sliepocku, zajaca, mal som k tomu blízko. A myslím si, že stále mám.

Neprekáža, že vaša firma sídli v Bratislave?

Nie som jediný, kto dochádza do práce z Dolian do Bratislavy. Dosť cestujem a videl som, že vo svete je úplne bežné cestovať za prácou aj pár hodín, nie 40 minút ako v mojom prípade. Cestovanie za prácou mi vôbec neprekáža, je to istý spôsob relaxu, či už si vypočujem rádio, v zápche prečítam noviny, vybavím telefonáty a pripravujem sa na deň v práci. A zasa opačne, cestou späť som schopný odbúrať sa od povinností a k rodine sa snažím prísť s hlavou „vyčistenou“ od práce. Aby som sa im mohol venovať.

Dá sa to?

Upne nie. Robím, čo robím a dnes som vďaka technickým vymoženostiam s prácou

v kontakte takmer stále. Tiež mám tendenciu kontrolovať si maily a nové informácie asi častejšie, ako by som mal... Ale snažím sa proti tomu bojovať.

Veľa úspešných podnikateľov sa stalo doslova otrokmi svojej práce, pracujú do noci, cez víkendy... Vás vídať veľmi často na prechádzkach so psami, deťmi, môžete si to pri takej veľkej firme a zodpovednosti dovoliť?

V podstate sme rodinná firma, takže rozloženie zodpovednosti nie je len na mne. Vo firme pracujeme okrem otca ešte štyria ďalší súrodenci, a je pravda, že bez ľudí, ktorých máme, by sme neboli tam, kde sme. A nemohli by sme si dovoliť venovať toľko času rodine. Dnes mám v práci výborný tím, na ktorý sa dá stopercentne spoľahnúť. A keď potrebujem na týždeň-dva vypnúť, mám istotu, že procesy fungujú a nemusím sa ničoho obávať. Napriek tomu, kedykoľvek som, vždy som s ľuďmi vo firme určitým spôsobom v kontakte. Strategické činnosti a rozhodovanie máme podelené a vopred dohodnuté, chod firmy je dnes nastavený lepšie ako kedykoľvek predtým. Teší ma, že naši ľudia chodia radi do práce a vládne tam dobrá nálada.

Vzťah k rodine však človek musí nosiť asi v sebe...

Pre mňa je prvoradá rodina, snažím sa jej venovať čo najviac času. Nie preto, že musím, ale byť s deťmi ma baví, manželka je mladá a krásna, prečo by som utekal... Ako deti sme boli rodinne vychovávaní, otec vždy hovoril, že rodina je základ štátu, takže mám troch vlastných a dvoch nevlastných súrodencov. Veľa času sme ako deti trávili spolu, bolo nám to od malička vstúpované. Chceli sme mať dve deti, máme tri... hlavne nech sú zdravé. (úsmev)

Popri náročnej práci a rodine stíhate byť aj „pilní domáci hospodár...“

Máme tridsať nosníc, tento rok sme mali ešte šesťdesiat brojlerov a asi dvadsať husí. Pozemok za domom sa nám zdal nevyužitý a hlavne všetci počúvame a čítame, že sme tým, čo jeme, o zdravej výžive... Domáce je určite zdravšie ako keď si čokoľvek kúpime v obchode. S možnosťami, ktoré mám, a ktoré má na dedine v podstate každý, nie je problém vychovať či vypestovať niečo zdravé, hlavne kvôli našim deťom. Dopestujeme si aj vlastnú zeleninu, ovocie, nič nestriekame, víno som prestal robiť práve kvôli postrekom, ktoré všade okolo máme.

Najnovšie ste sa pustili do ovocinárstva...

Vždy som chcel v tomto segmente niečo skúsiť, podnikáť. Ako kinárska sieť máme maloobchodné prevádzky a predávame na konzumáciu množstvo vecí, niekedy zdravších, niekedy menej. A hlavne keď som videl, v akom stave sú niektoré pozemky v okolitých dedinách, tridsať rokov neobrábané vinohrady, stovky hektárov zanedbanej, nevyužitej pôdy, prišlo mi to aj trochu ľúto. Tak sme sa rozhodli, začíname ich čistiť a plánujeme na nich vysádzať ovocné sady. No všetko sú to ešte len smeľé plány, ktoré sa nám snáď podarí čoskoro zrealizovať.

Toľko ovocia asi nestihnete skonsumovať iba sami, v rodine... Čo s ním?

Uvidíme, chceli by sme ovocie sušiť alebo spracovávať do nápojov, a tie potom predávať cez bioobchody. Ak to nepôjde, minimálne nimi obohatíme ponuku v našich kinách. Budeme asi prvá sieť kín na svete, ktorá niečo takéto ponúkne. Nechceme to robiť len kvôli zisku, ale skôr pre zdravie... Nejde o investíciu s rýchlym návratom, s tým, samozrejme, počítame. Ale veríme, že čokoľvek budeme robiť a budeme to robiť dobre a poctivo, tak sa nám to určitým spôsobom skôr či neskôr vráti.

Nedávno ste sa stali významným sponzorom doľanskeho futbalu. Čo vás k tomu viedlo?

Žijem tu už nejaký ten rok a vždy som rád pomohol, keď sa dalo. Futbalu, aj iným dobrým veciam, hlavne sponzorsky (vrátane Doľanských novín, pozn. red.).. Preto keď ma nový výbor nášho futbalového klubu oslovil s ponukou, či by som nechcel prispieť aj finančne, dohodli sme sa. Nie je to len o peniazoch, žijem tu, tak prečo by som nepomohol každej dobrej veci. Som veľmi milo prekvapený, ako to chalani prijali, vznikla hymna, začali vyhrávať, nadšenie pretrváva a ja im držím palce.

Futbalové ihrisko prakticky za domom, máte troch synov, ideálna kombinácia, nie?

Najstarší syn už začal chodiť do prípravky do Častej, každý deň si musíme na dvore kopať, zatiaľ ho to baví... Nech sa hýbu, radšej ich vidím s loptou od rána do večera ako by mali skončiť pri televízore alebo počítači. Bohužiaľ, je to mora dneška, moja aj detí, ktorej sa asi úplne nedá zabrániť... Ale vždy je vhodné vyvážiť to nejakou fyzickou aktivitou a takto aspoň čiastočne predchádzať frekventovaným civilizačným chorobám.

Ako sa vám v Doľanoch žije, čo by sa podľa vás dalo v obci zlepšiť?

Žije sa nám tu fajn, ale až na pár aktivít Doľany neponúkajú veľa možností nejakého kultúrneho, spoločenského vyžitia. Čo je škoda, okrem futbalu je ich iba pár, radi sa ich vždy zúčastňujeme, ak o nich vieme. Podľa mňa sa naša obec nevyvíja tempom, ktorým by sa vyvíjať mohla, nemali by sme sa báť ísť aj do trošku odvážnejších projektov. Bolo by dobré vytvárať ľuďom priestor, aby tu mohli a chceli tráviť viac času, nielen prísť domov z práce, vyspať sa a zasa do práce...

Takže?

Chýba mi viac aktivít pre menších i starších, viac možností kultúrneho vyžitia, možno aspoň raz za mesiac nejaký živý koncert, predstavenie pre deti... Zoberme si napríklad majáles, ľudia sa vždy tešia a radi prídu... V Doľanoch žije veľa mladých ľudí, čo vidno aj na škôlke, preto si myslím, že pár akcií za pol roka je málo. Život predsa nie je len o práci a peniazoch.

Zaujímavé poznatky z rodičovskej ankety

Čo nové v našej škole

V posledných rokoch sledujeme, že do našej základnej školy nastupuje stále menej žiakov. Preto sa rada školy rozhodla usporiadať prieskum, ktorý by pomohol spoznať názory rodičov na našu cirkevnú základnú školu.

V prvej časti ankety sa zisťovali názory rodičov detí z materskej školy. Z tridsiatich rozdанных dotazníkov sa vrátilo trinásť. Z odpovedí vyplynulo, že pre 85 percent opýtaných je prítomnosť školy v obci dôležitá. Viacerí rodičia tiež uviedli, že nemajú dostatok informácií o škole. Ako na margo tohto zistenia uviedla riaditeľka školy **Mgr. Janka Hudecová**, oznamy o aktivitách školy zverejňujú cez obecný rozhlas, plagátmi v obchode, v materskej a základnej škole. „Pravidelne tiež poriadame dni otvorených dverí a každý rodič sa k nám môže kedykoľvek cez školský rok prísť pozrieť,“ dodáva. Zatiaľ však túto možnosť využilo len veľmi málo rodičov.

Štátna vedie

V ďalšej časti dotazníka sa rodičia mali vyjadriť, aký typ školy by uprednostnili. Takmer dve tretiny by privítali štátnu školu, 25 % cirkevnú a 12,5 percenta súkromnú školu. „Štátna škola by však v porovnaní s cirkevnou znamenala pre obec vyššiu finančnú záťaž,“ konštatuje riaditeľka. Z faktorov, ovplyvňujúcich výber školy, pokladajú rodičia za najdôležitejšiu kvalitu učiteľov, potom prostredie školy a kontakt pedagógov s rodičmi. Zaujímavé je, že spojené ročníky rodičia v podstate nepovažovali za dôležité.

Z nezáujmu vzniká neinformovanosť

Pokiaľ ide o návrhy, čo by sa malo v škole zmeniť, najčastejšie sa spomínalo zabezpečenie spoločného stravovania priamo v budove školy. Nasledovali organizovanie stretnutí učiteľov s rodičmi, vzhľad školy či širšie zapojenie mužov do pedagogického procesu. „Dochádzanie na obed do materskej školy nám veľmi komplikuje situáciu, ale tento problém sa nedá riešiť bez potrebných investícií a rozšírenia priestorov našej budovy,“ vysvetľuje J. Hudecová. Pokiaľ ide o stretnutia s rodičmi, v škole i škôlke ich organizujú pravidelne, rodičov budúcich prváčikov na ne pozývajú osobne, listom. „Opäť musím zopakovať, že sa ich zúčastňuje len veľmi málo rodičov,“ dodáva.

Viac financií by pomohlo

Vzhľad školy je, samozrejme, znova len otázkou financií, ale podľa J. Hudecovej interiér školskej budovy je vynovený, osvetlený a vybavenie učebnými pomôckami je na vysokej úrovni. Čo sa týka väčšieho zapojenia mužov do učebného procesu, ich nedostatok v učiteľských pozíciách je celo-

slovenský problém. V našej škole sa ho snažia kompenzovať aspoň tým, že pozývajú viac mužov na besedy, otcov na brigády a snažia sa deťom v rámci exkurzií približovať aj typicky „mužské“ povolania.

Veľa výhod, jediná nevýhoda

V časti ankety, zameranej na názory rodičov detí, ktoré už našu CZŠ navštevujú, sa objavili iba pozitívne hodnotenia, nik z rodičov umiestnenie dieťaťa v našej škole neľutuje. Jedinú nevýhodu vidia v chýbajúcej školskej jedálni. Nakoniec, prečítajte si niektoré z ich názorov z prvej ruky:

- Výhodou je samotný fakt, že moje dieťa má možnosť chodiť do školy v dedine, v ktorej býva a z toho vyplývajúca časová a finančná úspora – neviem si predstaviť, že by sme ho každé ráno museli viesť autom do vedľajšej dediny a potom späť.
- Primeraný „dosah“ rodiča na dieťa aj počas vyučovania, v prípade náhlych okolností sme blízko a s menšou školou v mieste bydliska lepšie funguje komunikácia.
- Vzhľadom na malý počet žiakov majú učitelia dosť času zodpovedne hodnotiť prácu každého žiaka, kontrolovať ho, správne motivovať...
- Spojené triedy – pri postupe do vyššieho ročníka moje dieťa hneď bralo do ruky novú čítanku a hľadalo texty, ktoré ho zaujali, keď ich čítali spolužiaci z vyššieho ročníka.

- Okrem iného sa nám veľmi páči rodičovské združenie. Na hromadnom sa hovorí k veci, na individuálnom sa rodič môže naozaj podrobne informovať, ako sa dieťaťu darí. To nie je na mnohých školách samozrejmé.
- Obavy z malotriedky sú neopodstatnené. Kvalita vyučovacieho procesu je lepšia ako na bežnej základnej škole, pretože žiakov je v triede menej, sú častejšie preskúšavania a to ich núti pripravovať sa na vyučovanie. Je to dôležité najmä v prvej triede pri čítaní, keď tu číta prvák každý deň a rodič dostane spätnú väzbu v podobe pečiatky.
- Jedna učiteľka na dve triedy postačuje – ak sa venuje jednému ročníku, druhý má samostatnú prácu, deti musia teda samé logicky rozmyšľať, vypracovávať úlohy, strácajú strach z testov.
- Na tunajšej CZŠ vládne rodinná atmosféra, učiteľky sa so žiakmi často rozprávajú a počas prestávky sú v triede, takže nehrozí šikana. Deti môžu počas celého roka rozvíjať svoj talent v rôznych súťažiach, krúžkoch a akciách. Túto školu by som odporučila pre (náročných) rodičov detí, ktorí hľadajú kvalitný vyučovací proces, bezpečné prostredie a chcú svoje dieťa všestranne rozvíjať.

Okienko zo života farnosti Dolňany

Vo farskom kostole sme mali 8. októbra vzácneho hudobného hosťa, DUO SANCTUS - Nikolaja a Evgeniu, absolventov konzervatória P. I. Čajkovského v Moskve. Títo nadaní umelci hudobne a spevácky sprevádzali nielen liturgiu sv. omše, ale po jej skončení nasledoval aj krátky koncert. Spontánny potlesk prítom-

ných veriacich vyvrcholil v závere vystúpenia, ktoré bolo umelecky skutočne hodnotné.

Hudobník a skladateľ Nikolaj má chorého syna, na ktorého veriaci obetovali svoje finančné príspevky v rámci dobrovoľnej zbierky. Tak sa spojil umelecký zážitok s prejavom dobročinnosti a najkrajšou odmenou boli úsmevy a spokojnosť na obidvoch stranách.

V novembri 2016 budeme mať tiež dve pekné podujatia, a to najskôr v stredu 16. 11. po rannej sv. omši bude pri obraze sv. Jozefa krátka pobožnosť spojená s posvätením novej striešky a obrazu sv. Jozefa, na ktorú vás aj cestou Dolňanských novín srdečne pozývame.

Tou druhou je spoločná akcia Obecného úradu v Dolňanoch a RKFÚ v Dolňanoch v sobotu 26. 11. 2016 o 13. hodine, kedy bude vykonané požehnanie obnoveného náhrobníka Juraja Fándlyho na miestnom cintoríne a rovnako pomníka Juraja Fándlyho pred Obecným úradom v Dolňanoch. Aj na túto slávnosť vás srdečne pozývame.

JUDr. Ida Konopová, PhD., zástupkyňa starostu

Zohriať sa bez požiarov

Oddelenie požiarnej prevencie hasičov v Pezinku odporúča všetkým majiteľom vykurovacích systémov pred vykurovacím obdobím skontrolovať vstavané spotrebiče ako i komínové telesá a odvody dymu.

Kontrolu naozaj netreba podceňovať, pretože zlý technický stav vykurovacieho zariadenia alebo zanesený kotol bývajú hlavnou príčinou vzniku požiarov. Napriek tomu ľudia stále podceňujú revízne kontroly kotlov a pravidelné čistenie komínov. Predovšetkým staršie kotly sa zvyknú zanášať a usadeniny spôsobujú zhasínanie horáka, vyššiu produkciu spalín či prehrievanie kotla. Najviac zanedbávanou oblasťou pri kotloch s odvodom spalín do komína je kontrola komínového ťahu

a správnosť prívodu vzduchu. Prehliadku je potrebné zveriť do rúk odborníka, ktorý po kontrole vykurovacieho zariadenia vystaví aj potvrdenie o jej vykonaní.

Hlavne staršie komíny majú problém s trhlinami či zanesením sadzami, ktoré môžu spôsobiť požiar, a to je hlavný dôvod prečo treba komín pravidelne čistiť.

Podľa platných predpisov užívateľ palivových spotrebičov je povinný zabezpečiť čistenie a kontrolu komínov v lehotách daných predpisom.

Komínové teleso, na ktoré je pripojený palivový spotrebič do 50 kW

- a) raz za 4 mesiace, ak sú do komína pripojené spotrebiče na tuhé alebo na kvapalné palivo
- b) raz za 6 mesiacov, ak sú do komína pripojené spotrebiče na plynne palivá a ak ide o komín bez vložky
- c) raz za 12 mesiacov, ak sú do komína pripojené spotrebiče na plynne palivá a ak ide o komín s vložkou.

**mjr. Jarmila Baňárová,
OR HaZZ v Pezinku**

Unikátny kataster spred takmer 250 rokov

Gruntová kniha mestečka Ompitál

Pred niekoľkými mesiacmi sa náhodne objavila zaujímavá a pre dejiny Dolian aj unikátna kniha. Ide o gruntovú knihu z 18. storočia – zachoval a starostovi ju odovzdal Ladislav Halač, ktorému ďakujeme.

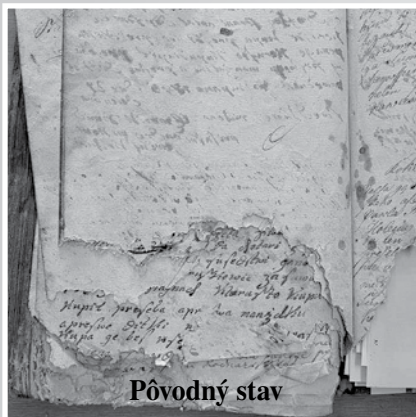
Do týchto kníh sa zapisovali všetky dôležité náležitosti o preveze pozemkov, majetku, právach, povinnostiach a ostatných náležitostiach spojených s týmito právnymi úkonmi. Gruntové knihy sa zväčša viedli v priebehu 15. storočia až do prvej polovice 19. storočia. Zachytávali teda dôležité informácie o pozemkovej držbe našich predkov.

Keďže majiteľom väčšiny pozemkov bola šľachta, u mnohých poddaných je možné hovoriť iba o tom, že na týchto pozemkoch hospodárili. Napriek tomu, že mnohí

naši predkovia tieto pozemky nevlastnili (teda v zmysle, ako vnímame vlastníctvo v súčasnosti), mohli s týmto majetkom nakladať iba obmedzene (napr. vzdať sa užívania pozemku v prospech niekoho iného). V ompitálskej gruntovej knihe sa objavujú už aj prevody pozemkov, ktorých majiteľmi boli výhradne poddaní, teda obyvatelia Dolian.

Spôsobené je to hlavne tým, že dochovaná gruntová kniha má datovanie v konečných fázach 18. storočia. V tom čase sa už niektoré pozemky nachádzali vo vlast-

Ako sa kniha reštaurovala

Pôvodný stav

◀ Stav knihy po zreštaurovaní

Gruntová kniha bola značne poškodená vodou, hľadacami a chýbali knižné dosky, pravdepodobne prvé aj posledné strany zápisov. Blok knihy bol zbortený dovnútra a šitie listov bolo na niektorých miestach uvoľnené. 523 strán je bohato popísaných hnedým, pravdepodobne železogatovým atramentom, ktorý sa používal od 12. až do začiatku 20. storočia. Ako prvé bolo potrebné rozobrať väzbu, keďže bola veľmi poškodená a nespĺňala ani základné mechanické požiadavky. Listy sa mechanicky očistili, strany, ktoré sa dolievali papierovou zmesou, boli vyčistené benátskym mydlom vo vodnom kúpeli. Vyčistené

a doplnené listy sa pripravili na zložky a nasledovalo šitie ľanovou niťou na 3 pravé väzy z konopných motúzov, podobnej hrúbky akú mali pôvodné. Knižná väzba sa nezachovala, a tak bolo treba vytvoriť novú. Najvhodnejším variantom sa javila nasadzovaná polokožená väzba, ktorá sa na konci 18. storočia používala. Farebnosť kože a papiera na väzbe bola zhotovovaná podľa iných kníh približne z tohto obdobia. Všetky časti dokumentu sa lepili prírodným pšeničným škrobom a chrbát sa spevňoval prírodným kostným glejom.

Mgr. Petra Slaninová

níctve poddaných, ktorí ich buď odkupovali, získavali darom za služby alebo inou formou. O akejkolvek zmene vlastníctva však musela viesť aj vrchnosť, a preto boli v rámci panstva evidované minimálne dve pozemkové knihy (v obci a napr. v sídle šľachty).

Kniha je písaná typom písma gotická kurzíva, čo bola bežná písaná verzia používaného písma až do začiatku minulého storočia. V písanej podobe išlo o to, že mnohé hlásky sa dali spojiť rôznymi slučkami, prešmyčkami a pod., čím sa písaný text stával jednoliaty, rovnako ako pri súčasnom písanom texte. Jazykom knihy je slovenčina v západoslovenskom nárečí.

Kniha je písaná na kvalitnom papieri, na ktorom je pod podsvietením vidno aj značku príslušnej papierne, kde bol papier vyhotovený. Prvý zachovaný zápis je z 15. januára 1774. Vyrovnávajú sa v ňom súrodenci s lúkou, ktorá im pripadla v rámci dedičstva. Imrich Lefko odkúpil podiel od sestry Anny Palkovičovej, čím sa stal výhradným vlastníkom lúky.

Pravdepodobne však je, že kniha bola zavedená ešte o niekoľko rokov skôr. Nezachovala sa väzba a ani titulná strana, nie je možné zistiť presný dátum, odkedy bola kniha v obci vedená. V súčasnosti je možné s istotou určiť, že zápis zo začiatku roka 1774 nie je prvý a predchádzalo mu niekoľko strán s ďalšími záznamami. Odha-

dom sa datovanie knihy dá určiť do začiatku 70. rokov 18. storočia.

Ompitálska gruntová kniha je pre obyvateľov výnimočná hlavne preto, že sa dotýka priamo ich histórie. V knihe sú zaznamenané udalosti, mená a lokality, ktoré sa viažu priamo na Doľany. Pre záujemcov o dejiny je k dispozícii menoslov úradníkov a poverených osôb, takisto osoby, ktoré nechávali zaznamenať svoje majetkové zmeny. Objavujú sa tu mená, ktoré dnes už v Doľanoch nenájdeme, no i tie, ktoré sú v obci prítomné dodnes – napr. Schwarz, Krchnák, Monsberger a pod. Takisto sa z knihy dajú určiť aj niektoré majetky a zloženie celého chotára obce, keďže hranice jednotlivých majetkov boli vytyčované hlavne na základe prírodných daností a stálych úkazov (skala, potok, vrch a pod.).

Napokon sa v knihe nájdu aj špecifickejšie zaujímavosti, ako napríklad zistenie, že v minulosti mali ulice v Ompitáli svoje mená. Jeden zo záznamov z gruntovej knihy hovorí o majetku, ktorý sa nachádzal na Jeruzalemskej ulici. Z pomenovania sa dá usudzovať, že to bola väčšia ulica, no jej bližšie určenie z tohto zdroja nie je možné. Napriek tomu je táto kniha skutočne bohatý zdroj o dejinách Dolian a rovnako cenný študijný materiál pre každého, kto sa zaujíma o históriu svojej obce.

Michal Kovačík

Stretnutie pri obrázku

Tak ako každý rok v septembri aj tento rok nás 11. septembra pozvali Sološníčania so svojim pánom farárom na stretnutie pri obrázku. Objednali aj pekné počasie, tak nebol problém prejsť cez hory na bicykli alebo aj na štyroch kolesách. Už tradične priniesol pán farár zo Sološnice vzácny obraz Panny Márie, pri ktorom sme sa spoločne pomodlili, zaspievali pár nábožných piesní a potom sme sa navzájom pohostili tým, čo sme si priniesli. O dobrú náladu a pekné piesne sa ako vždy postaral náš „ujo Elo“ so svojim bendžom. Toto stretnutie s našimi záhoráckymi susedmi bolo veľmi príjemné, priateľské a umocnené krásnou prírodou.

Mgr. Stanislava Oravcová

Zaujímavá história z lesov nad Ompitálom

Huncokári zo Sklenej Huty

Bývalú osadu Sklená Huta v Karpatkých lesoch poznajú azda všetci Doľančania. Už menej ale vieme o jej histórii, ako sa v nej kedysi žilo a kto to boli huncokári. O tejto zaujímavej téme sme hovorili s jedným z posledných žijúcich obyvateľov Sklenej Huty, pánom Michalom Kordošom zo Sološnice.

Na úvod si nezaškodí pripomenúť, ako, kedy a prečo vlastne v hlbokých lesoch vznikali osady ako bola Sklená huta. Meno dostala podľa sklárne, zriadenej Pálffyovcami v druhej polovici 17. storočia, ktorá však už v čase vzniku huncokárskych osád nefungovala. Vznik osád spôsobila vzrastajúca potreba dreva na priemyselné účely a na výrobu podvalov pre koľajové trate.

Prišli ako odborníci

Majitelia väčšiny pozemkov a najmä lesov v okolí, rodina Pálffyovcov, preto urobila rozsiahle opatrenia na zabezpečenie a zvýšenie produkcie dreva. Povolali odborných drevorubačov z Alpských oblastí Rakúsko-Uhorska, okrem ťažby robili i výsadbu lesov, používali moderné metódy a techniku na ťažbu a zvoz dreva, rušili malé pily pri potokoch a budovali veľké podniky na spracovanie dreva a na dopravu dreva veľkým odberateľom neskôr využívali konskú úzkokoľajnú železniciu.

Nemecké korene

Väčšina drevorubačov prichádzala v prvej polovici 18. storočia zo Štajerska a Dolného Rakúska, takže mená ro-

dín, ktoré si v karpatských lesoch zakladali, boli typicky nemecké – Hirner, Hofer, Reisinger, Gschill... Keďže v nemčine sa ich povolanie nazývalo „Holzhäcker“, v slovenčine sa im začalo skomolene hovoriť „huncokári“. V horách Malých Karpát si zakladali izolované osady, ako bola i Sklená Huta, ale napriek tomu medzi sebou udržovali živé styky, stretávali sa, slávili spolu sviatky, ženili a vydávali sa medzi sebou. Prvý krst dieťaťa huncokárov je zaznamenaný v roku 1740.

Ťažký život

Huncokári museli na jednu pílu (dve osoby) vyťažiť ročne 800-1200 m³ dreva, sadiť mladé stromčeky, upravovať lesné chodníky, zväzať drevo, páliť vápno alebo drevné uhlie. Za to dostali k dispozícii dom so záhradou, palivové drevo a les, v ktorom mohli pásť stanovený počet kráv. O vzdelanie detí sa staral tzv. horský učiteľ, ktorý pôsobil vždy niekoľko týždňov v jednej lokalite. Začiatkom druhej svetovej vojny sa k huncokárom v oblasti Malých Karpát hlásilo asi osemsto ľudí. Koniec vojny znamenal pre huncokárov začiatok konca – jednak preto, že väčšina z nich sa hlásila k nemeckej národnosti a jednak pre klesajúci odbyt dreva.

Svedectvo doby

Pán Michal Kordoš (*1938) prežil na sklenej Hute svoje detstvo. „V tom čase bývalo na Hutách spolu päť rodín, traja drevorubači a dvaja lesníci. Nás bolo päť detí, tak bolo dosť veselo, ale ťažší život mali na Kolovrátku, kde žila len jedna rodina,“ spomína si na svoje detstvo. „Osada fungovala ako stredisková, robili sa tam zábavy, hrali kolky, víno si nosili z Častej. Na Hutu sa zväžalo drevo, lebo sa tu končila úzkokolajka a bol tu veľký sklad dreva, kde sa schádzali a nocovali formani. Z Ompitála chodili Zigo, Lanák a ďalší. Drevo sa tu triedilo, metrové išlo do chemičky v Lošonci, guľatina do Smoleníc a potom ďalej, formani zasa vozili drevo dolu do dedín a tam ho predávali.“

Ťažilo sa vo veľkom

Dôležité bolo prísť s drevom do dediny hneď zavčas ráno, kým ešte ľudia neodišli za robotou. Preto formani vyšli na Sklenú hutu už deň predtým, všetko si nachystali a na svitaní už sťahovali drevo do doliny. Pálffyovci, do ktorých chotára Huty patrili, tu kedysi dali posaviť aj skláreň, pretože neďaleko sa našla vzácna kremíková vyvrelina. Intenzívna ťažba spôsobila, že kopce okolo Huty boli takmer úplne vyholené, ale huncokári sa starali aj o to, aby ich znova vysadili mladými stromčekami.

Deti a vojna

„Do školy sme chodili najskôr v Častej a potom v Ompitáli,“ spomína na svoje svoje žiacke roky Michal Kordoš. „Ale prvý rok sme sa toho veľa nenaučili – do prvej triedy som nastúpil v septembri 1944, v novembri prišli Nemci a potom až do mája 1945 sa neučilo... Babka mali v Častej dom, tak sme aj so súrodencami prespávali u nej.“ Počas vojny sa hory stali útočiskom pre tých, čo sa potrebovali ukryť.

Na Hutách to neboli partizáni, ale zväčša ľudia, ktorým sa podarilo utiecť z transportov do Nemecka po potlačení povstania. „Vlaky vtedy z Trnavy nejazdili cez Bratislavu, ale do Jablonice, Kútov a odtiaľ do Nemecka. Cez Bielu Horu musel vlak ísť pomaly, a ktorí sa odvážili, v noci vyskočili. Napríklad syn Brunovských, mlynárov pod Pílami, učiteľ, aj nejakí ľudia z Mikuláša. Schádzali sa u nás, ale žiadne diverzné akcie nerobili.“

Dolu do doliny

Cesta z Hutí do školy v Častej či Ompitáli trvala jeden a pol až dve hodiny. Podľa toho, čo sa práve po ceste pritrafilo... „Ale veľmi sme sa potulovali nemohli, lebo v lete už o piatej sme museli ísť pásť kravy, to nás už mama čakala s krajcom chleba, trochou ckukru a k tomu sme si zbierali jahody. Vyučovalo sa vtedy doobeda aj poobede.“ Do dedín v dolinách sa chodievalo pravidelne, na púte, nákupy, či do kostola. „Keď sme išli do Ompitála alebo Častej do kostola s otcom, vždy sme sa vrátili až okolo polnoci. Keď už sme boli dole, všeličo sme si sem chodili opravovať, potom sme sa aj zdržali... S mamou sme boli späť o jednej poobede...“ spomína M. Kordoš. „Otec potom kúpil aj kolo, ale to sme viac tlačili ako sa na ňom vozili...“

Začiatok konca

Začiatkom päťdesiatych rokov sa huncokárske osady začali pomaly ale iste vyľudňovať. Rovnaký osud postihol aj Sklenú hutu. Päť rodín, ktoré tu stále žili, sa muselo od roku 1948 na niekoľko dní v mesiaci aj so živým inventárom vyťahovať až na Zabité, pretože Sklená huta ležala v cieľovej oblasti leteckej vojenskej strelnice letiska Kuchyňa. Lietadlá nadlietavali nad týmto úsekom a trénovali streľbu na vlečné balóny. „Bola to otrava,“ spomína pán Kordoš, „museli sme so sebou zobrať svine i kravy. Neskôr otec vykopal zemľanku, v ktorej sme mohli cez streľby nechať aspoň prasce.“

Rozchod do dedín

Po čase osadníci prišli na to, že strely dopadajú vždy len v určitých úsekoch a ku koncu už svoje domy neopúšťali ani počas vojenského cvičenia. „Schovali sme sa, odniesla si to nanajvýš nejaká rozbitá škridla, ale nikomu sa nič nestalo,“ hovorí. Nepríjemnosti so streľbami však mali výhodu v tom, že ľuďom zo Sklenej huty za ne vojaci vyplácali celkom slušné peniaze. Raz za pol roka. „Tak sme si mohli našetriť nejaké korunky a iba vďaka tomu si kúpiť dom dolu, v Sološnici. Nebola to žiadna vila, iba malý dom so slamenou strechou, ale z lesov nám pomohli drevom, a tak sme si dom mohli postupne vylepšovať,“ dodáva M. Kordoš. Na Sološnici trvala hlavne pani Kordošová, ktorá mala v živej pamäti „dlhé“ výlety manžela s deťmi do vinárskych dedín na južných svahoch Karpát...

Bez stopy...

Zo Sklenej Huty sa Kordošovci odsťahovali v roku 1950 po tom, čo tu matka pána Michala žila od roku 1914 a otec od roku 1934. Lesníci sa presťahovali do iných hájovní mimo areálu strelnice, poslední osadníci opustili Sklenú hutu v roku 1951. Adamkovi odišli na Pílu, Hirner do Častej, Kordošovci do Sološnice. „Domy tu zanikli a zostali len sady, z úzkokolajky urobili cestu“ uzatvára svoje spomínanie Michal Kordoš. „Ale som rád, že dnes sa ešte lesníci o Hutu starajú, vyčistili to tam od kríkov, robia novú cestu a keby ostali pôvodné stromy, určite by to tam bolo také krásne ako keď sme na Hutách žili.“

Podobné huncokárske domy, ako je tento na modranskom Piesku, stáli kedysi aj na Sklenej hute

Vydarená futbalová jeseň v Doľanoch

FK Cinemax na víťaznej ceste

S novým vedením, pod novým názvom a s novým elánom vstúpili do jesenných častí futbalových súťaží naše družstvá dorastencov a seniorov. Starší žiaci posilnili tím FK Slovan Častá, kde trénujú aj úplne najmenší adepti v prípravke.

Posun dopredu

Seniori vstupovali so svojej súťaže, šiestej ligy, s jasným cieľom – postúpiť do vyššej kategórie, kde by nemuseli cestovať za súpermi až na Záhorie. Mužstvo posilnené o štyroch nádejných dorastencov, sa v jesennej časti držalo veľmi dobre, zlepšil sa jeho herný prejav, disciplína, ubudlo kariet a dostavili sa aj výsledky. Z jedenástich účastníkov sa FK Cinemax Doľany umiestnil na tretej priečke tabuľky so ziskom 23 bodov, keď sedem zápasov vyhral, dva remizoval a iba jediný prehral. Súperom nastrieľali 49 gólov a iba 14 inkasovali. Zhodou okolností práve posledný zápas jesennej časti na ihrisku FK Studienka prehrali pomerne vysoko, 1:5.

Skvelá muška

Takže zimná prestávka našim hráčom určite príde vhod, aby znova nabrali sily a v jarnej časti potvrdili, že dosiahnuť vytýčený cieľ je v ich silách. Káder mužstva je kvalitný a stabilizovaný, sú v ňom napríklad druhí dvaja najlepší strelci celej súťaže, Matej Klokner s 13 gólmi a Ja-

kub Vandák, ktorý strelil 12 gólov. Lepší bol iba Miroslav Išunin z Malaciek, ktorý vsietil 16 gólov.

Kto hral

Na súpiske v sezóne 2016/2017 máme týchto hráčov: Lukáš Tereš, Tomáš Krchnák, Jozef Vandák, Jakub Krchnák, Martin Vandák, Patrik Šurina, Mikuláš Vizváry, Jakub Tichý, Patrik Mikovič, Marián Kopčanský, Marián Ješko, Dušan Halás, Matej Klokner, František Bednarovský, Matej Vandák, Frederik Braniš, Marek Vadovič, Jakub Vandák, Michal Drín, Jaroslav Halač a Marek Klein.

Valcovali

Dorastenci FK Cinemax Doľany nastúpili túto jeseň vo svojej súťaži, štvrtej lige SD4V, proti trinástim súperom, pričom sa im darilo ešte lepšie ako seniorom. Desať zápasov vyhrali, jeden remizovali a dva prehrali, čo znamená zatiaľ druhé miesto v tabuľke s 31 bodmi a imponantným skóre 88:26. Aj medzi dorastencami máme parádnych strelcov, Jarko Halač zaznamenal rekordných

32 gólov, za ním sa v súťaži strelcov ešte na treťom mieste umiestnil Frederik Braniš so 16 a Richard Marušinec s 11 gólmi. Ani dorastencom sa posledný zápas na ihrisku lídra tabuľky príliš nevydaril a vysoko prehrali, o to viac sa budeme tešiť na ich jarné vystúpenia a potvrdenie výbornej formy, vďaka ktorej by mohli v súťaži aj zvíťaziť.

Kvalitná zásobáreň

V našom dorasteneckom tíme hrajú títo hráči: Frederik Braniš, Matúš Uváček, Šimon Jedlička, Gabriel Hlivják, Tomáš Kovačič, Dávid Lavečka, Jozef Peško, Marián Antalík, Adrián Kičin, Samuel Kuchta, Adam Orlovský, Richard Čilek, Pavol Hlivják, František Bednarovský, Ja-

roslav Halač, Richard Marušinec, Matúš Jedlička, Michal Zajac, Marek Kovačič, Patrik Demovič.

Liaheň talentov

Pre úplnosť ešte musíme spomenúť aj spojené družstvo starších žiakov FC Slovan Častá, kam po vzájomnej dohode chodia hrať niektorí chlapci z Dolian. V súťaži žiakov do 15 rokov (U15) dosiahlo toto kombinované družstvo 7. miesto spomedzi dvanástich účastníkov, keď z jedenástich zápasov štyri vyhralo, rovnaký počet prehralo a zaknihovalo tri remízy s celkovým skóre 34:31. Sme radi, že aj tých pár žiakov, ktorí majú o futbal záujem, môže takto trénovať a hrať so seberoovnými, aby sa z nich o pár rokov stali platní a šikovní dorastenci.

V našom futbalovom klube sa v tejto sezóne mnoho vecí pohlo dopredu, zavládla bojová a nadsená atmosféra, chlapci a chlapi v jednotlivých družstvách si vytvorili výbornú partiu. Dúfajme, že im toto nasadenie vydrží čo najdlhšie a na jar ich prideme všetci povzbudiť. Zaslúžia si to!

Tradícia plesov v Doľanoch znova ožije!

Futbalový klub CINEMAX Doľany vás všetkých srdečne pozýva na

PLES

v sobotu, 18. februára 2017 o 19,00 hod. v DK J. Fándlyho

Vo vstupnom 20 euro na osobu je zahrnutá večera, víno a občerstvenie.

Do tanca bude hrať živá hudba, skupina Rytmik.

Nenechajte si ujsť príležitosť vyhrať hodnotné ceny v polnočnej tombole!

Predpredaj vstupeniek sa začne v decembri u Rudolfa Vrbinkoviča ml., č. tel: 0907/266 400.

Srdečne pozývame!

Čo sa udialo v Doľanoch

Zastávka v plnej kráse

Oživiť a skrášliť autobusovú zastávku v Doľanoch sa s podporou obce rozhodli členovia OZ Spolok pre krajší život v Doľanoch. Na zadných sklenených paneloch pribudli zaujímavé historické fotografie, zachytávajúce život v našej obci v prvej polovici minulého storočia. Bočné steny zdobí štylizovaný ornament hrozna s označením zastávky Doľany tak, aby aj cestujúci v autobuse vedeli, kde sa nachádzajú. Členovia spolku celú zastávku vyčistili, odstránili staré samolepky, natreli smetný kôš a lavicu na sedenie. Keďže v noci bola zastávka v úplnej tme, pribudlo taktiež svetlo, rozsvetujúce sa zároveň s verejným osvetlením. Dúfajme, že si skrášlenú zastávku všetci spoločne udržíme čistú a nepoškodenú, aby sme z nej mali radosť ešte dlhé roky a aby bola našou príjemnou vizitkou pre všetkých, čo Doľany navštevujú.

Obnovená kaplnka Sv. Anny

Z iniciatívy ctiteľiek Sv. Anny, a to Anny Kloknerovej a Márie Halačovej, bola v máji tohto roka obnovená kaplnka Sv. Anny, ktorej steny boli vplyvom vlhkosti poškodené a opadané. Prácu nezištne urobil pán Pavol Zajac, za čo mu veľmi pekne ďakujeme. „Deviatnik“ ku cti Sv. Anny, ktorý sa modlia ctiteľky deväť dní pred jej sviatkom – 26. júla, sa tak mohol uskutočniť už pri novoobnovení kaplnky.

Barbora Pikulíková

Jeseň na Kamennej bráne

Ešte sme turistickú sezónu ani poriadne nezačali a už tu bol 9. október a tým aj symbolické ukončenie turistického sezóny v Malých Karpatoch prechodom cez masív Kamennej brány. Na tejto akcii sa dolianski turisti i neturisti zúčastňujú už pravidelne, možno aj preto, lebo jeden z organizátorov je náš Doľančan Jozef Velich, člen klubu

pezinských turistov. Ako vždy bolo pripravené občerstvenie pri Troch jazdoch. Varené víno a najlepšie špekačky na svete nás ani tentokrát nesklamali. Na záver nás pozvali naši kamaráti, turisti z Dubovej, na super kapustnicu. Bola to jedna z mnohých vydarených turistických akcií, na ktoré sa vždy tešíme.

Mgr. Stanislava Oravcová

Koncert Ľudovíta Kašubu

V rámci „hudobnej jesene“ v Dofaňoch sme si v stredu 14. septembra v Dome kultúry Juraja Fándlyho v Dofaňoch mohli vypočuť koncert populárneho speváka Ľudovíta Kašubu a jeho skupiny Kašuba Band. Atmosféra sa od začiatku koncertu až po predĺžený záver niesla v duchu motta hudobného hosťa: „Usmievaj sa, pretože len s úsmevom je deň krajší...“ a bola výborná z dvoch dôvodov: Ľudovít Kašuba so svojím otcom a speváčkou Martinkou si dokázali získať publikum nielen peknými pesničkami, ale aj veselou náladou a prirodzenosťou vystupovania. Na druhej strane to bolo vynikajúce publikum, ktoré nešetilo pre speváka a jeho skupinu potleskom, skandovaním a úsmevmi.

Po skončení koncertu bol hudobnej skupine okrem slovného poďakovania odovzdaný symbolický darček – balenie výborného vína z Vína z mlyna Dofaňy s pozvaním na priateľské posedenie s občerstvením, za ktoré touto cestou ďakujeme ochotným sponzorom a šikovným gazdinkám z Dolian a Častej.

JUDr. Ida Konopová, PhD., zástupkyňa starostu

Príjemný podvečer s džezom

Prvá novembrová sobota sa v kultúrnom dome niesla v znamení džezovej muziky. Posedenie so živou kapelou veľmi dobre pripravil Dano Ďurďovič a pozval naň hudobné a partnerské duo PayaAya, ktoré tvorí gitarista Stano Počaji a jeho manželka, speváčka Paja Počaji. Ako hosť ich sprevádzal kontrabasista Miro Polák. V neformálnej atmosfére, kde nechýbalo ani bohaté občerstvenie, sme si mohli vypočuť vyše dve hodiny kvalitnej džezovej muziky, ktorá všetkým poslucháčom spríjemnila sobotný podvečer. Ďakujeme za peknú akciu a veríme, že tento netradičný, zaujímavý žáner si budeme môcť v Dofaňoch vypočuť aj častejšie.

Na pamiatku mladého partizána

Na cintoríne v našej obci sa nachádza hrob sovietskeho partizána Michaila Averina, ktorý zahynul v roku 1944 v lesoch nad Ompitálom počas druhej svetovej vojny. Po zrekonštruovaní jeho náhrobku a úprave hrobového miesta prišli na pozvanie starostu Jozefa Mruškoviča vzdať hold jeho pamiatke pracovníci ruského veľvyslanectva v Slovenskej republike S. V. Nikitin a N. V. Timkinová. Počas návštevy tlmočili úprimné poďakovanie ruského veľvyslanca obci a jej obyvateľom, ktorí sa z vlastnej iniciatívy podujali upraviť hrob a vytvoriť tak dôstojné miesto posledného odpočinku mladej obete vojny.

Nenechajte si ujsť

Program akcií v Doľanoch
v najbližších troch mesiacoch

16. november, streda, po rannej omši
**Posvätenie obnoveného
obrázka Sv. Jozefa**

Cesta na Zabité, nad mostom

19. november, sobota 19,00 hod
Hodová zábava s hudbou
DK J. Fándlyho

21. november, pondelok, 8,00 hod
**Kvapka krvi – odber
od dobrovoľných darcov**
DK J. Fándlyho

25. november, piatok, 14,00 – 21,00 hod
26. november, sobota, 12,00 – 21,00 hod
**Malokarpatská vínna
cesta – Deň otvorených
pivníc**

*JM Vinárstvo Doľany, Vína z Mly-
na, Vinárstvo VINHOR, ZetWine*

26. november, sobota, 13,00 hod
**Odhalenie a posvätenie
obnoveného pamätníka
a náhrobníka Juraja
Fándlyho s predstavením
zreštaurovanej Gruntovej
knihy z roku 1774**

Cintorín, náhrobník J. Fándlyho

3. december, sobota, 10,00 - 18,00 hod
9. Ompitálsky jarmok
DK J. Fándlyho

18. december, nedeľa, 15,00 hod
**Vianočná akadémia detí
z MŠ a CZŠ**

DK J. Fándlyho

Spolok pre krajský život v Doľanoch vás pozýva na
9. Ompitálsky jarmok
sobota **3.12.2016** od 10:00 do 18:00
v Dome kultúry Juraja Fándlyho v **Doľanoch**
Predaj tradičných ľudových výrobkov a ručných prác

PROGRAM:

- od 10:00 ľava Ali
- o 11:00 bábkové divadlo
Ako sa gašpar
takmer kráľom stal
- o 15:00 Mikuláš
s darčekom pre deti

Skvelý guláš, lokše,
vino, káva, zákusky

18. december, nedeľa, 15,00 - 18,00 hod
Advent na mlyne

Predvianočná atmosféra poslednej
adventnej nedele pri varenom víne,
punči a koledách
Vína z mlyna

26. december, pondelok, 19,00 hod
**Štefanská zábava
s muzikou**
DK J. Fándlyho

31. december, sobota
**Turistika – tradičný spo-
ločný výstup na Keltek**
*Zraz o 9,00 pred základnou
škoolou Doľany*

1. január 2017, nedeľa, 17,00 hod,
Deň Slovenskej republiky
**Spoločné privítanie
Nového roka**

O 17,00 hod novoročný ohňostroj
Pred Hasičskou zbrojnicou

22. január 2017, nedeľa, 16,00 hod
**Vítanie novorodencov
narodených v r. 2016
do života**
DK J. Fándlyho

28. január 2017, sobota, 14,00 – 18,00 hod
Fašiang na mlyne
Veselý fašiangový program, mladé vína
z mlyna, zabíjačkové špeciality a šišky
Vína z mlyna

18. február 2017, sobota, 19,00 hod
Doľanský ples
poriada Futbalový klub Cinemax Doľany
DK J. Fándlyho

25. február 2017, 14,00 – 19,00 hod
Zabíjačka na Mlyne
Rozlúčka s fašiangom pri mladom víne
a čerstvých zabíjačkových špecialitách
Vína z mlyna

**Bratislavský
samosprávny
kraj**

Podakovanie Redakcia Dolanských novín ďakuje za finančnú podporu tohto čísla spol. Continental Film
a p. Michalovi Drobnému.

